ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ .... Δραχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ .... Στερλῖναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 8.5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ .... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς Φύλλου 1094
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 25.93 καὶ 25.94
ΠΑΤΡΑΙ, Κυριακὴ 22 Φεβρουαρίου 1948

Ἀπάντησις εἰς ψευδαισθήσεις...

ΟΥΔΕΠΟΤΕ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΗΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟΣ ΤΟ "ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ,, ΑΠΟ 1000 ΕΤΩΝ...

Τοῦ κ. ΟΥΩΛΤΕΡ ΛΙΠΜΑΝ

Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη εἶναι ἡ πρώτη ἀπόπειρα που ἔγινε διὰ τὴν ἕνωσιν ὄχι μόνον τῆς Εὐρώπης καὶ αὐτοκρατοριῶν ποὺ κυβερνῶνται ἢ ἐκυβερνῶντο ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ὅλων τῶν σημαντικῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῶν δύο Ἀμερικανικῶν ἠπείρων.

Ἡ ἰδέα τῆς παγκοσμίου κοινωνίας δὲν εἶναι ἀσφαλῶς νέα. Εἶναι πολὺ παλαιὰ μεταξὺ τῶν πολιτισμένων λαῶν. Δυνάμεθα πράγματι νὰ χαρακτηρίσωμεν ἕνα ἄνθρωπον ὡς πολιτισμένον ἂν ἔχη παραδεχθῆ, ὅτι ὑπάρχουν παγκόσμια μέτρα νόμου, δικαίου καὶ δικαιοσύνης, τὰ ὁποῖα ὀφείλουν ν' ἀναγνωρίζουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐφ' ὅσον εἶναι λογικοί. Ἀλλὰ καίτοι ἡ ἰδέα περὶ παγκοσμίου κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀρχαία, οὐδέποτε, κατὰ τὸ παρελθόν, εἶχεν ἐνσαρκωθῆ αὐτὴ εἰς μίαν πολιτικὴν ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία νὰ περιλαμβάνη ὅλας τὰς κοινότητας καὶ ὅλα τὰ ἔθνη του Κόσμου. Αὐτὸ εἶναι ἕνα γεγονὸς, τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ ἔχομεν ἐν νῷ. Εἶναι ἡ πρώτη σοβαρὰ ἀπόπειρα ποὺ ἔγινε ποτὲ διὰ τὴν ἕνωσιν ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ κοινοτήτων τοῦ κόσμου εἰς μίαν πολιτικὴν ὀργάνωσιν. Αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅταν θέτωμεν, ὅπως αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ ἐρώτημα: Εἶναι ἡ ἀνθρωπότης διῃρημένη εἰς δύο κόσμους; Διότι τότε ἀρχίζομεν νὰ ἀντιλαμβανώμεθα, ὅτι ὁ κόσμος δὲν διασπᾶται εἰςδύο. Δὲν διασπᾶται εἰς δύο κόσμους, διότι οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἕνας κόσμος.

Ὁ Οὐῶλτερ Λίπμαν

Εἶναι διάφορον νὰ νομίζωμεν, ὅτι ζῶμεν εἰς ἕνα κόσμον διῃρημένον καὶ ἐντελῶς διάφορον τὸ νὰ ἐνθυμούμεθα, ὅτι οὐδέποτε ἦτο ἡνωμένος ὁ Κόσμος. Τότε ἀντιλαμβανόμεθα, ὅτι ἀποτελοῦμεν τὴν πρώτην γενεὰν τῶν ἀνθρώπων, ἡ ὁποία ἐργάζεται καὶ ἀγωνίζεται, διὰ νὰ ἑνώση εἰς κάποιο εἶδος παγκοσμίου κοινότητος ὅλας τὰς διαφορετικὰς καὶ βαθύτατα χωρισμένας κοινότητας, ὅλους τοὺς παλαιοὺς καὶ ἀνταγωνιζομένους καὶ ἀλληλοσυγκρουομένους πολιτισμοὺς τοῦ πλανήτου μας.

Ἂν ἀναγνωρίσωμεν τὸ γεγονὸς αὐτὸ, τότε δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ αἰσθανώμεθα, ὅτι ὁ κόσμος διασπᾶται εἰς δύο ἢ τρεῖς ἢ περισσοτέρους κόσμους, ὅτι εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς παρακμῆς καὶ τῆς διαλύσεως, μία ἐποχὴ ἀπελπισίας καὶ ἀποτυχίας. Ὀφείλομεν μᾶλλον, νὰ ἀντιληφθῶμεν, ὅτι εἶναι μία ἐποχὴ δημιουργίας. Τότε ὁ πόνος καὶ ἡ ἀγωνία καὶ ἡ ἀνησυχία τῆς ἐποχῆς μας δὲν θὰ εἶναι ἡ ἀγωνία ἑνὸς κόσμου ποὺ πεθαίνει, ἀλλ' ἡ ἀνησυχία ἑνὸς κόσμου ποὺ γεννᾶται.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ὅτι μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ὑπῆρχεν ἕνα σιδηροῦν παραπέτασμα ἀπὸ χιλίων καὶ πλέον ἐτῶν. Ὑπῆρχε πολὺ πρὸ τοῦ Στάλιν καὶ τοῦ Μολότωφ. Ὑπῆρχε πρὶν ὑπάρχουν ἔννοια ὡς ἡ Ρωσσία ἢ ἡ Ἀγγλία, ἢ ἡ Γαλλία, ἢ ἡ Γερμανία. Ὑπῆρχε πρὶν ἀνακαλυφθῆ ἡ Ἀμερική. Ὑπῆρχε σιδηροῦν παραπέτασμα, χωρίζον τὴν Ἀνατολὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία διεσπάσθη ἀνεπανορθώτως μεταξὺ μιᾶς πρωτευούσης εἰς τὴν Ρώμην καὶ μιᾶς ἄλλης πρωτευούσης εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ Χριστιανωσύνη διῃρέθη εἰς Καθολικὴν καὶ Ὀρθόδοξον.

Τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα δὲν εἶναι νέον. Εἶναι πολὺ παλαιόν. Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ παλαιότερα, βαθύτερα καὶ μεγαλύτερα γεγονότα τῆς ἱστορίας. Εἰς ὅλον τὸν Μεσαίωνα καὶ ὅλην τὴν νεωτέραν ἱστορίαν ὑπῆρχε διαίρεσις ἐντὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Οὐδέποτε υπερενικήθη. Μόνον κατὰ περιόδους ἐγεφυροῦτο ἐν μέρει καὶ προσωρινῶς.

Ἡμεῖς οἱ Ἀμερικανοὶ πρέπει νὰ τὸ ἐνθυμούμεθα. Οἱ Ρῶσσοι πρέπει ἐπίσης νὰ τὸ ἐνθυμοῦνται. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον κάνωμεν σήμερον ὡς σύμμαχοι ποὺ ὀφείλουν νὰ ἐκκαθαρίσουν τὸν πόλεμον καὶ ὡς μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ποὺ ὀφείλουν νὰ προασπίσουν τὴν εἰρήνην εἶναι κάτι μεγάλο. Ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ ὑπερνικήσωμεν τὴν διαίρεσιν αὐτὴν τῶν 1 000 ἐτῶν. Προσπαθοῦμεν νὰ ἑνώσωμεν πολιτισμούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν χωρισμένοι ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας καὶ διεπλάσθησαν τελείως διαφορετικοὶ κατὰ τοὺς αἰῶνας αὐτούς.

Καὶ αὐτὸ τὸ σχίσμα τοῦ Χριστιανισμοῦ μεταξὺ Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Εὐρώπης, μεταξὺ Ρωσσίας καὶ τῆς Ἀτλαντικῆς κοινότητος τῶν ἐθνῶν δὲν εἶναι ἡ μόνη μεγάλη διαίρεσις μεταξὺ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Δὲν εἶναι ἡ μόνη διαίρεσις ποὺ πρέπει νὰ ὑπερνικηθῆ πρὶν ἐκπληρωθῆ ἡ εὐχὴ τῆς ἑνότητος τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὑπάρχει ἀκόμη ὁ Μωαμεθανικὸς κόσμος. Ὑπάρχει ὁ Ἰνδικὸς κόσμος. Ὑπάρχει ὁ Κινεζικὸς κόσμος. Ὅλοι προσπαθοῦμεν νὰ ἑνωθῶμεν μὲ αὐτοὺς σήμερον εἰς μίαν παγκόσμιον κοινότητα. Ἀλλ' οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ὑπῆρξε τοιαύτη παγκόσμιος κοινότης.

Εἶναι ἡ πρώτη γενεά, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι ἀναγνωρίζουν—ἔστω καὶ ὡς ἀρχὴν— ὅτι ὁ ἰσλαμισμὸς, αἱ Ἰνδίαι, ἡ Κίνα δὲν εἶναι ὑλικὸν Αὐτοκρατοριῶν ποὺ πρέπει νὰ κυβερνῶνται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Ἀλλὰ ὅτι πρέπει νὰ εἰσέλθουν ὡς ἴσοι εἰς μίαν παγκόσμιον κοινότητα μὲ τὸ ἰδικόν των ἀνεξάρτητον δικαίωμα.

Τέλος, ὀφείλομεν νὰ μὴ λησμονῶμεν, οὔτε πρὸς στιγμὴν πόσον προσφάτως αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι καὶ αἱ ἄλλαι δημοκρατίαι τῆς Ἀμερικῆς ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν ἀπομόνωσιν των εἰς αὐτὸ τὸ ἡμισφαίριον διὰ νὰ γίνουν μέλη μιᾶς παγκοσμίου κοινότητος, τὴν ὁποίαν ἐβοηθήσαμεν νὰ δημιουργηθῆ καὶ ὡρκίσθημεν νὰ βοηθήσωμεν νὰ διατηρηθῆ. Μόλις πρὸ πέντε ἐτῶν τὸ Κογκρέσσον καὶ ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς συνεζήτουν ἀκόμη, ἦσαν ἀκόμη βαθύτατα διῃρημένοι ἐπὶ τοῦ ἂν ἡ τύχη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ἦτο ζωτικὸν συμφέρον τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

Ἡμεῖς ποὺ ζῶμεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐπροσχωρήσαμεν πολὺ προσφάτως εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ ἑνὸς κόσμου. Ἑπομένως ἀκόμη θὰ διδαχθῶμεν πολλά. Ἑπομένως πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ἀκόμη πολλὰ πρὶν δυνηθῶμεν νὰ παίξωμεν τὸ μέρος μας φρονίμως καὶ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἑνὸς κόσμου καὶ πρὶν ἀποκτήσωμεν τὸ δικαίωμα νὰ λέγωμεν ὅτι προσεπαθήσαμεν, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη.

Μόλις ἔχομεν ἀρχίσει αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναμφισβητήτως τὸ εὐγενέστερον καὶ τὸ μεγαλύτερον, τὸ δυσκολώτερον καὶ τὸ κουραστικώτερον καθῆκον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀφιερώθησαν ποτὲ πολιτικοὶ καὶ λαοί.

Πρέπει νὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι ἐργαζόμεθα διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν μόλις πρὸ ἐλαχίστων ἐτῶν. Ἔχομεν συντάξει μερικὰ ἔγγραφα.

(συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελ.)

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΝ

Μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν παρακολουθοῦνται ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς σχολιαστὰς τὰ γεγονότα τῆς Τσεχοσλοβακίας. Πράγματι, δὲν πρόκειται περὶ ἁπλῆς κυβερνητικῆς κρίσεως, ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι, μέχρι τῆς διευθετήσεως των, ἀκολουθοῦν μίαν κανονικὴν ἐξέλιξιν, συνήθως προδιαγεγραμμένην ὑπὸ τοῦ συντάγματος καὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της καὶ ἐντεῦθεν, ἡ χώρα τοῦ κ. Μπένες ἔχασε, κατ' οὐσίαν, τὴν πολιτικήν της αὐθυπαρξίαν καὶ ὑπεχρεώθη νὰ ἀκολουθῆ καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἀπροσδιόριστον τακτικήν, ταλαντεύσεων. Τὸ πείραμα, βεβαίως, εἶναι δύσκολον, μολονότι ὑπηγορευμένον ἐκ τῆς πραγματικότητος, ὡς ἔχει διαμορφωθῆ μὲ τὴν Ρωσσίαν καραδοκοῦσαν τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν, διὰ νὰ ἐπέμβη. Ἤδη, ἡ παροῦσα στιγμὴ ἐκρίθη εὔθετος; Ἡ κατάστασις φαίνεται προοιωνίζουσα πραξικόπημα τοῦ τύπου Ρουμανίας. Ἐὰν αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ κατάληξις, θὰ πρόκειται ἀσφαλῶς περὶ νέας προκλήσεως τῆς Κόμινφορμ καὶ θὰ σημαίνη ἔναρξιν τῶν ἐαρινῶν της σχεδίων, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται διαρκῶς λόγος.

*

ΤΡΕΙΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

Ἡ συζήτησις εἰς τὴν Βουλήν, ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ἐτερματίσθη μὲ μίαν ἰδιαιτέρως ἱκανοποιητικὴν δήλωσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Σοφούλη. Ἡ βεβαίωσίς του, ὅτι τὸ Ἔθνος ἐγγίζει τὴν νίκην, εἰς τὸν μεγάλον ἀγῶνα του ἀπηχεῖ βαθύτατα εἰς κάθε Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ τὴν σηκώνει εἰς νέαν ἔντασιν θελήσεως αἰσιοδοξίας καὶ ἀποφασιστικότητος διὰ τὴν ὁριστικὴν καὶ πλήρη ἐπιτυχίαν. Ἀξίζει δὲ νὰ σημειωθῆ, ὅτι, ἐκτὸς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὑπάρχουν δύο ἀκόμη βαρυσήμαντοι δηλώσεις, αἱ προγενέστεραι τοῦ στρατηγοῦ Λαῦβσεϋ καὶ αἱ τοῦ κ. Γκρίσγουωλντ, εἰς Κάϊρον, κατὰ τὴν ἐκεῖ τελευταίαν ὀλιγοήμερον παραμονήν του, τὰς ὁποίας ἐδημοσιεύσαμεν χθές. Τρεῖς, λοιπόν, βεβαιώσεις συντόμου νίκης, τρεῖς ὑποσχέσεις σαφεῖς, κατηγορηματικαί, θετικαί....

*

ΝΑ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΘΟΥΝ

Εἰς πρόσφατον συνεδρίασίν του, τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς διευκολύνσεων πρὸς τοὺς ἀνοικοδομοῦντας ἰδιώτας. Ἀναμφισβητήτως τὸ θέμα εἶναι σπουδαῖον καὶ ἡ ἐξέτασίς του ἔχει καθυστερήσει, ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ σωρείαν ἄλλων, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν νὰ εὑρίσκωνται ἠγνοημένα εἰς τοὺς φακέλλους καὶ τὰ ὑπουργικὰ συρτάρια. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἀνεκινήθη. Ἡ Κυβέρνησις θὰ πρέπει νὰ μὴ τὸ ἀντιμετωπίση πλέον μὲ τὸν συνήθη ρυθμὸν τῆς νωχελείας. Θὰ πρέπει νὰ εὕρη τρόπον, ὥστε νὰ βοηθηθοῦν ὅσοι, ἀντὶ νὰ μετουσιώνουν εἰς χρυσὸν τὰς οἰκονομικὰς των δυνατότητας, ἀποφασίζουν νὰ ἀνοίγουν θεμέλια. Κάθε λίθος ποὺ στερεώνεται εἰς τὴν γῆν εἶναι σήμερον καὶ μία ἐλπὶς διὰ τὸ μέλλον. Ἂς διαθέσουν ὄχι μόνον θέλησιν οἱ ἁρμόδιοι,ἀλλὰ καὶ ὀλίγην φαντασίαν.Φαντασίαν διὰ νὰ ἴδουν ποίαν ψυχολογικὴν σημασίαν ἔχει διὰ τὴν Κοινὴν Γνώμην τὸ κτίσιμον ἑνὸς καινούργιου σπιτιοῦ...

*

ΕΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ

Ἡ ὁδὸς Πατρῶν— Καλαβρύτων ἔχει ἀπερίγραπτα χάλια. Δὲν εἶναι νέον αὐτό. Νέον ὅμως εἶναι, ὅτι, τὰς τελευταίας ἡμέρας, ἐσημειώθησαν κατολισθήσεις εἰς τὰ 82ον καὶ 43ον χιλιομ. αὐτῆς καὶ ἤδη ὑπάρχει εὐκρινὴς κίνδυνος δυστυχημάτων. Οἱ παρόδιοι καὶ οἱ λεωφορειοῦχοι προσφέρουν διὰ τὴν ἐπισκευὴν εἰς τὰ σημεῖα αὐτὰ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν των. Πιστεύομεν, ὅτι καὶ ὁ κ. Νομομηχανικὸς θὰ διαθέση διὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἕνα φορτηγὸν αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον χρειάζεται, πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀπαραιτήτων ὑλικῶν. Ἡ αἴτησις εἶναι δικαία καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν τώρα νὰ υἱοθετηθῆ.

*

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΛΕΜΟΝΙΩΝ

Οἱ λεμονοπαραγωγοὶ ζητοῦν νὰ ἐξάγεται τὸ προϊόν των. Ἔχουν γίνει σχετικῶς ἐπανειλημμέναι συσκέψεις καὶ καταβάλλονται σύντονοι ἐνέργειαι. Νομίζομεν, ὅτι ἡ περίπτωσις των πρέπει νὰ ἐξετασθῆ μὲ στοργήν, εὐρὺ πνεῦμα καὶ δικαιοσύνην ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους καὶ νὰ ρυθμισθῆ κατὰ τὸν καλλίτερον δυνατὸν τρόπον τὸ ζήτημα των.

Ὑπὸ τὴν θάλασσαν

ΣΗΡΑΓΞ ΥΠΟ ΤΗΝ ΜΑΓΧΗΝ ΘΑ ΕΝΩΝΗ ΔΥΟ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ

Ἕνα κολοσσιαῖον ἔργον.—Ὁ Ναπολέων τὸ εἶχε πρῶτος σκεφθῆ.— Ἡ ἱστορία τῆς ὑποθέσεως.— Ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη. Καὶ ὀλίγα τεχνικά.

Τοῦ βουλευτοῦ κ. ΣΩΚΡΟΣ

Κοπυράϊτ «ΝΕΟΛΟΓΟΥ»

Ὁ ταγματάρχης Κρίστοφερ Σῶκρος, ἐργατικὸς βουλευτὴς καὶ ἀδελφὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἶναι πρόεδρος τῆς Ἀγγλικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Μελέτης τῆς Μάγχης, ἡ ὁποία ἐπεξεργάζεται μίαν ἔκθεσιν περὶ τῆς δυνατότητος κατασκευῆς μιᾶς σήραγγος ὑπὸ τὴν Μάγχην ἡ ὁποία θὰ συνδέση τὴν Ἀγγλίαν μὲ τὴν Γαλλίαν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ μέλη καὶ τῶν τριῶν κομμάτων τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς.

Ὁ Ναπολέων Βοναπάρτης συνέλαβε πρῶτος τὴν ἰδέαν τῆς κατασκευῆς μιᾶς σήραγγος ὑπὸ τὴν Μάγχην καὶ τῆς συνδέσεως κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς Ἀγγλίας μὲ τὴν Γαλλίαν. Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἤθελε τὴν σύνδεσιν αὐτὴν ἦσαν τελείως διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους τὴν θέλομεν σήμερον οἱ Ἄγγλοι. Εἶχε τὴν γνώμην ὅτι ἦτο ὁ καλύτερος τρόπος διὰ νὰ εἰσβάλη εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἀλλ' ἡ εἰρήνη τῆς Ἀμιένης ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν περιπέτειάν του. Καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ σκέψις διὰ μίαν τοιαύτην σήραγγα ἐγεννήθη τὸ πρῶτον εἰς αὐτὸν τὸν μεγάλον στρατιωτικὸν νοῦν, εἶναι ὁ μόνος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἀπερρίπτετο ἔκτοτε ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἄγγλους στρατιωτικοὺς ἐμπειρογνώμονας.

Τὸ 1856 ὁ Ναπολέων ὁ Γ' ἔκαμε παρόμοιον σχέδιον. Ἀλλ' οἱ σκοποί του δὲν ἦσαν πολεμικοί. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία τὸ ἐπεδοκίμασεν. Οἱ δύο μεγάλοι πολιτικοὶ τῆς Βικτωριανῆς ἐποχῆς ὁ Γλάδστων καὶ ὁ Σώλσμπερυ ἔδωσαν τὰς εὐλογίας των, ἀλλ' οἱ στρατιωτικοὶ ἀντετάχθησαν πάλιν κατηγορηματικῶς.Καὶ πάλιν τὸ1883 καὶ τὸ 1913 οἱ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Ἀγγλίας στρατιωτικοὶ ἀπέκρουσαν κάθε ἀπόπειραν κατασκευῆς τοιαύτης σήραγγος. Τὸ 1924 κατὰ τὴν σύντομον περίοδον τῆς πρώτης Ἐργατικῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ράμσεϋ Μακντόναλντ, ὁ ἴδιος ὁ πρωθυπουργὸς ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Αὐτοκρατορικῆς Ἀμύνης νὰ ἐξετάση τὸ ζήτημα. Προσέκρουσε πάλιν εἰς ἄρνησιν καὶ τὸ ἴδιον συνέβη πάλιν κατὰ τὴν δευτέραν βραχύβιον Ἐργατικὴν Κυβέρνησιν τὸ 1930.

Σήμερον, ὑπὸ μίαν νέαν Ἐργατικὴν Κυβέρνησιν προσπαθοῦμεν νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ὁλόκληρον τὸ Ἐργατικὸν κόμμα συμφωνεῖ ὅτι, τὸ σχέδιον εἶναι τόσον ἐπιθυμητὸν ὅσον καὶ πραγματοποιήσιμον καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν δίδουν τὴν συγκατάθεσίν των ἀκόμη καὶ οἱ στρατιωτικοί — ἡ σημερινὴ περίστασις ὅμως δὲν εἶναι εὐνοϊκή, διότι ἡ Κυβέρνησίς μας δὲν διαθέτει τὰ ἀπαραίτητα χρηματικὰ κεφάλαια. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ Κυβέρνησις συγκεντρώνει στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογὴν ὅταν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας θὰ ἐπιτρέψη τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου.

Ἡ Σήραγξ τῆς Μάγχης δὲν εἶναι τόσον μεγάλη ἐπιχείρησις ὅσον φαντάζονται οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι. Ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους ὑπολογίζομεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν συγκατάθεσιν τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας καὶ νὰ συγκεντρώσωμεν ἐπίσης τὰς καλυτέρας τεχνικὰς γνώμας περὶ τοῦ τύπου τῆς σήραγγος ἢ τῶν σηράγγων ποὺ θὰ πρέπει νὰ κατασκευασθοῦν. Ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας δύο παραδείγματα : 1) Μίαν σήραγγα μὲ δύο σιδηροδρομικὰς γραμμὰς καὶ μίαν ἄλλην μικροτέραν σήραγγα. 2) Μίαν μεγάλην σήραγγα μὲ δύο σιδηροδρομικὰς γραμμὰς καὶ μίαν ἁμαξιτὴν ὁδόν.

Ἡ Γαλλία ἔχει κηρυχθῆ ὑπὲρ τοῦ δευτέρου σχεδίου, ἀλλ' οἱ Ἄγγλοι μηχανικοὶ εἶναι ἐναντίον του, λόγῳ τῶν δυσχερειῶν κατασκευῆς της καὶ διότι τὰ αὐτοκίνητα εὐκόλως θὰ ἠδύναντο νὰ ρυμουλκηθοῦν ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν τροχιῶν δι' ἀτμομηχανῶν.

Ὑπολογίζεται, ὅτι ἡ πολιτικὴ συμφωνία μὲ τὴν Γαλλίαν θὰ ἀπαιτήση τοὐλάχιστον ἓν ἔτος, διὰ νὰ ἐπέλθη πλήρης συμφωνία καὶ κατόπιν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελ.)

ΤΟ ΣΤΕΪΤ ΝΤΕΠΑΡΤΜΕΝΤ ΔΕΝ ΕΥΝΟΕΙ ΡΙΖΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΒΑΝ ΦΛΗΤ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. 21 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.).— Ἐγνώσθη ἐνταῦθα ὅτι τὸ Στέϊτ Ντεπάρτμεντ ἐγνωστοποίησεν εἰς τὰς Ἀθήνας ὅτι ἀντιτίθεται πρὸς πᾶσαν ριζικὴν Κυβερνητικὴν μεταβολήν, πολὺ δὲ περισσότερον ὅτι εἶναι ἐναντίον πάσης ἐξωκοινοβουλευτικῆς δικτατορικῆς λύσεως.

Αἱ πληροφορίαι αὗται συμπίπτουν μὲ ἀνταπόκρισιν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀπεσταλμένου τῆς ἐφημερίδος «Κῆρυξ—Βῆμα», δημοσιευομένην ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὑποστηρίζουν τὴν σημερινὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν». Ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτὴς μεταδίδει ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις κατέστησε γνωστὸν ὅτι δὲν θὰ δεχθῆ οἱανδήποτε θεμελιώδη μεταβολὴν τοῦ σημερινοῦ Κυβερνητικοῦ Συνασπισμοῦ, Φιλελευθέρων καὶ Λαϊκῶν, προσθέτων ὅτι αἱ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιθέσεις δὲν ἐπέτυχον ὅπως τὴν ἀνατρέψουν.

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 21 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.).— Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε σοβαρῶς ὑπὸ σημείωσιν τὴν περικοπὴν τοῦ χθεσινοῦ λόγου τοῦ κ. Σοφούλη, ἐν τῇ ὁποίᾳ οὗτος ἐτόνισεν ὅτι ἡ τελειοτέρα ἄμυνα δὲν ἠδυνήθη νὰ συντρίψη τὴν ἀνταρσίαν καὶ ὅτι μόνον πνεῦμα ἐπιθέσεως δύναται νὰ ἐπιφέρη δραστικὰ ἀποτελέσματα. Περαιτέρω ἡ πρόσκλησις τοῦ κ. Σοφούλη διὰ γενικὸν Ἐθνικὸν συναγερμὸν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἡ προειδοποίησίς του περὶ νέων δοκιμασιῶν πρὸς τὰς ὁποίας ὅμως σημειοῦται σταθερὰ πρόοδος πρὸς τὸ εὐτυχὲς τέρμα, χαρακτηρίζονται ἐνταῦθα ὡς σαφὴς ἐπιβεβαίωσις τῶν πληροφοριῶν περὶ προσεχῶς ἀναμενομένης μεγάλης κλίμακος Ἑλληνικῆς ἐπιθέσεως διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς ἀνταρσίας.

Ἐξ ἄλλου τονίζεται ἐνταῦθα ὅτι ἡ πρόθεσις ὅπως ὑποστηριχθῆ καθαρῶς ἡ παροῦσα ἐν Ἑλλάδι κυβέρνησις ὑπεγραμμίσθη ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Βὰν Φλὴτ κατὰ τὴν εἰς Φραγκφούρτην ἄφιξίν του, ὁπόθεν διῆλθε μεταβαίνων εἰς Ἑλλάδα. Ὁ στρατηγὸς Βὰν Φλὴτ ἐδήλωσεν ὅτι ἀποστολή του θὰ εἶναι «νὰ διατηρήση ἐλευθέραν καὶ σταθερὰν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν», ἐννοῶν προφανῶς τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν. Ὁ Ἀμερικανὸς στρατηγὸς προσέθεσεν ἐπίσης ὅτι αἱ ἀπειλαὶ τῶν κομμουνιστῶν συμμοριτῶν ὅτι θὰ πυροβολοῦν κατὰ τῶν Ἀμερικανῶν ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι συνοδεύουν τὰς Ἑλληνικὰς στρατιωτικὰς μονάδας εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, δὲν θὰ ἐπηρεάσουν τὴν Ἀμερικανικὴν πολιτικήν.

Ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν, παρετηρήθη ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐγκύρων κύκλων ὅτι ἡ κυρία προσπάθεια πρὸς ἐπίτευξίν της θὰ ἀναληφθῆ μετὰ τὴν συντριβὴν τῆς ἀνταρσίας.

ΘΑ ΒΟΛΙΔΟΣΚΟΠΗΘΗ Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ.— Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπαναληφθείσης εἰδησεογραφίας, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπανέλαβε τὴν ἑσπέραν ὅτι οὐδεὶς ὑπουργὸς πρόκειται νὰ ἀντικατασταθῆ οὔτε ἀνασύστασις τῆς Κυβερνήσεως θὰ γίνη ἐπὶ τοῦ παρόντος. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας ἂν βραδύτερον γίνη σκέψις νὰ παρασχεθῆ δυνατότης καὶ εἰς ἄλλα στελέχη τῶν συνεργαζομένων κομμάτων νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ Κυβερνητικοῦ ἔργου θὰ βολιδοσκοπηθῆ τότε ὁ κ. Κανελλόπουλος ἂν θέλη νὰ συμμετάσχη προσωπικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα συμβάλη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐθνικὴν προσπάθειαν.

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ.— Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνεκοίνωσε σήμερον ὅτι πρόκειται ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῆς ἀνοίξεως νὰ ἐπιχειρήση ταξείδιον εἰς Πελοπόννησον ἵνα ἐπικοινωνήση μετὰ τῶν ἐκεῖ ἐνόπλων δυνάμεων. Ἐπίσης κρατεῖ ἡ σκέψις νὰ ἀναχωρήσουν εἰς τὰς ἐπαρχίας των διάφοροι ὑπουργοὶ πρὸς ἐπιτόπιον μελέτην τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπαίθρου.

Ο ΧΕΝΤΕΡΣΟΝ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 21 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.).— Ὁ ἀντίκτυπος, τὸν ὁποῖον ἔσχον αἱ περὶ Ἑλλάδος γνωσταὶ δηλώσεις τοῦ κ. Λοῦ Χέντερσον καταφαίνεται ἐκ τῆς βιαίας προσωπικῆς ἐπιθέσεως τὴν ὁποίαν ἐξαπέλυσεν ἐναντίον του διὰ κυρίου ἄρθρου ἡ γνωστὴ ἐφημερὶς «Νιοῦ Γιόρκ Πόστ», ἐπικρίνουσα ἰδιαιτέρως τὴν περικοπήν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἀμερικανὸς ἐπίσημος ἐτόνιζεν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐνδέχεται νὰ ἐπέμβουν ἐνεργότερον ἐν Ἑλλάδι, ἐὰν διαγραφῆ μεγαλυτέρα ἀπειλὴ κατὰ τῆς χώρας ταύτης. Ὁ ἀρθρογράφος συνεχίζων, παρατηρεῖ ὅτι ὁ λόγος αὐτὸς ὁδηγεῖ εἰς πόλεμον καὶ χαρακτηρίζει τὸν κ. Χέντερσον ὡς πανίσχυρον καὶ ἐπικίνδυνον κυβερνητικόν, ἀσκοῦντα ἐπὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐπίδρασιν μεγαλυτέραν καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ Κογκρέσσον! Καταλήγων ὁ ἀρθρογράφος ἐπιτίθεται καὶ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ὁμιλεῖ περὶ φιλοπολέμου συνωμοσίας ἐξυφαινομένης ἀπὸ τὸν Χέντερσον, τοῦ ὁποίου ζητεῖ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ Στέϊτ Ντεπάρτμεντ διὰ νὰ μὴ ὑπάρξη κίνδυνος καὶ παρασυρθῆ ἡ Κυβέρνησις εἰς ἐπικινδύνους πολεμικὰς περιπετείας ἀπὸ τὰς εἰσηγήσεις του.

ΕΑΝ ΕΚΔΗΛΩΘΗ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΕΙΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΝ

ΕΝΤΟΝΩΤΑΤΗ ΘΑ ΕΙΝΕ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ. - ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΕΓΚΑΘΕΤΩΝ. - Η ΕΝΤΟΛΗ ΘΑ ΑΝΑΤΕΘΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΝ ΓΚΟΤΒΑΛΝΤ. - ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ "ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ,, ΤΥΠΟΥ. - Ο ΡΩΣΣΟΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΡΑΓΑ, 21 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.).— Ὁ Πρόεδρος Μπένες ὁμιλῶν πρὸς ἐργατικὴν ἀντιπροσωπείαν σήμερον, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἤδη κομμουνιστὴς Πρωθυπουργὸς Γκότβαλντ θὰ ἡγηθῆ τῆς νέας σχηματισθησομένης, μετὰ τὴν ἐκραγεῖσαν κυβερνητικὴν κρίσιν καὶ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἀποδεχθῆ λύσιν, συνεπαγομένην σχηματισμὸν οἱουδήποτε εἴδους ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως ἐκ δημοσίων λειτουργῶν. Ὁ Πρόεδρος Μπένες, συνεχίζων, εἶπεν ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις θὰ εἶναι Κοινοβουλευτικὴ καὶ ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν πρὸς ὅλα τὰ κόμματα, ὅπως συνεργασθοῦν, δεδομένου ὅτι οὐδὲν τούτων πρόκειται νὰ ἀποκλεισθῆ. Ἡ ἐν λόγῳ ἀντιπροσωπεία εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὸν Τσεχοσλοβάκον Πρόεδρον, διὰ νὰ τοῦ ἀναγγείλη ἀπόφασιν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν διάρκειαν ὀγκώδους συλλαλητηρίου καὶ ζητοῦσαν, ὅπως ἀποδεχθῆ τὴν παραίτησιν τῶν δώδεκα ὑπουργῶν καὶ σχηματισμὸν κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν Γκότβαλντ ἄνευ συμμετοχῆς «ἀντιδραστικῶν στοιχείων».

Ο ΓΚΟΤΒΑΛΝΤ ΠΕΡΙ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συλλαλητηρίου ὁ πρωθυπουργὸς Γκότβαλντ, ὁμιλῶν πρὸς τὰ πλήθη, κατηγόρησε τὰ τρία κόμματα, τῶν ὁποίων οἱ ὑπουργοὶ παρῃτήθησαν, ὡς παραβιάζοντα τοὺς συνταγματικοὺς κανόνας καὶ συνωμοτοῦντα ἐναντίον τοῦ κομμουνιστοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἵνα τὸν παρεμποδίσουν ὅπως ἀποκαλύψη λεπτομερείας τῆς συνωμοσίας διὰ τῆς ὁποίας ἐπεδιώκετο ἡ ἔκρηξις στρατιωτικοῦ πραξικοπήματος. Ὁ πρωθυπουργὸς συνεχίζων, εἶπεν ὅτι ἡ ἀποχὴ τῶν παραιτηθέντων ὑπουργῶν ἀπὸ τὸ χθεσινὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἠμπόδισε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ὑποβάλη τὴν σχετικὴν ἔκθεσίν του πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ ὑπεχρέωσε τοῦτον καὶ τὸν στρατηγὸν Σβόμποντα νὰ ἐκδώσουν τὸ κοινὸν ἀνακοινωθὲν των χθὲς τὴν νύκτα.

Ὁ Γκότβαλντ περαιτέρω ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ Κομμουνιστικὸν κόμμα ἐζήτησεν ἄμεσον σύνοδον τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου (Κυβερνητικὸς Συνασπισμὸς) ἵνα ἐξετάση τὴν κρίσιν καὶ ἠξίωσεν ὅπως οἱ παραιτηθέντες ὑπουργοὶ ἀντικατασταθοῦν διὰ σταθερῶν προοδευτικῶν δημοκρατικῶν,συμμετασχόντων εἰς τὴν «Ἐθνικὴν Ἐπανάστασιν», ἀποκλειομένων τῶν κομμάτων τῆς δεξιᾶς. Ὁ Γκότβαλντ μετὰ τὸ πέρας τοῦ συλλαλητηρίου ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἁρμοδίων παρατηρητῶν πιστεύεται ὅτι δὲν θὰ πρέπει ν' ἀναμένεται λῆξις τῆς κρίσεως πρὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ἢ Τρίτης.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Πρόεδρος Μπένες ἀνεχώρησε σήμερον τὸ ἀπόγευμα διὰ τὸν Πύργον Λάνα ὅπου διέρχεται συνήθως τὸ Σαββατοκύριακον ἀφοῦ ἔσχε προηγουμένως συνομιλίαν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Συγκεντρώσεις καὶ συλλαλητήρια ὠργανώθησαν σήμερον εἰς Μπρύμ, Πίνζεν καὶ ἄλλας Τσεχοσλοβακικὰς πόλεις, ὅπου οἱ συγκεντρωθέντες ἤκουσαν τὸν ραδιοφωνικῶς μεταδοθέντα λόγον τοῦ Γκότβαλντ.

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΠΕΝΕΣ

ΠΡΑΓΑ, 21 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ἀπηύθυνε σήμερον πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας κ. Μπένες ἐπιστολὴν ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν Γκότβαλντ ὡς Πρόεδρον τοῦ Κόμματος καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα του διὰ τῆς ὁποίας ἀξιοῖ τὴν ἀποδοχὴν τῶν παραιτήσεων τῶν ἀποχωρησάντων χθὲς 12 ὑπουργῶν καὶ τὴν ἔναρξιν ἄνευ ἀναβολῆς διαπραγματεύσεων διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν δημιουργηθέντων κενῶν. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ τονίζεται ἡ ἀνάγκη παραμονῆς ἐν τῇ κυβερνήσει τῶν σοσιαλιστῶν καὶ ὅτι εἰς ὅλην τὴν Τσεχοσλοβακίαν ὁ λαὸς ἀναμένει νὰ διαπιστώση ἐὰν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θέλει ἐνεργήσει συμφώνως πρὸς τὴν λαϊκὴν ἀξίωσιν.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀπηύθυναν ἐπιστολὴν καὶ πρὸς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν σοσιαλδημοκρατῶν ἐν τῇ ὁποίᾳ τονίζουν ὅτι ἡ κρίσις πρέπει νὰ λυθῆ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν δύο κομμάτων, τὰ ὁποῖα φέρουν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εἰρηνικῆς ἀναπτύξεως τῆς δημοκρατίας καὶ τὴν περαιτέρω πρόοδον πρὸς τὸν σοσιαλισμόν. Ἐπίσης ἐπαναλαμβάνουν ὅτι ὁ μόνος τρόπος λύσεως τῆς κρίσεως ἔγκειται εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν παραιτήσεων, τῆς κυβερνήσεως συμπληρουμένης τάχιστα διὰ νέων ἀνδρῶν νομιμοφρόνων πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Μέτωπον.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 21 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.).— Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τοῦ Στέϊτ Ντεπάρτμεντ ἐχαρακτήριζον σήμερον ὡς γελοίους τοὺς ὑπαινιγμοὺς τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῆς Μόσχας κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἐπάνοδος εἰς Πράγαν τοῦ Ἀμερικανοῦ Πρεσβευτοῦ Σταϊνχάρντ ὑπῆρξε τὸ σύνθημα διὰ τὴν παραίτησιντῶν μὴ κομμουνιστῶν ὑπουργῶν. Οἱ αὐτοὶ κύκλοι ἐτόνιζον ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐν Πράγα πολιτικὴν κρίσιν, λαμβάνουσα συνεχεῖς ἐκθέσεις τῆς ἐκεῖ Πρεσβείας της.

Ὑπὸ τῶν ἐπισήμων κύκλων ἐξεφράζετο ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὰς τελευταίας ἐν Πράγα ἐξελίξεις, ὡς καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ πρωθυπουργοῦ περὶ ἀνακαλύψεως συνωμοσίας, τὴν προσπάθειάν του ὅπως σχηματίση ἀμιγῆ κομμουνιστικὴν κυβέρνησιν καὶ τέλος τὴν ἐν Πράγα ἄφιξιν τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως Ζορίν, ἐν ὄψει τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ ἐκδηλώσεις αὗται ἔχουν καταφανῆ ὁμοιότητα μὲ γεγονότα ἐπισυμβάντα εἰς ὅλας τὰς Ἀνατολικοευρωπαϊκὰς χώρας μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἄνοδον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν κομμουνιστῶν.

Σημειωτέον ὅτι ἐνταῦθα ἀποδίδεται πολὺ μεγαλυτέρα σημα-

(συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.)

Μία ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐπίκαιρος — λόγῳ τῆς ἐντάσεως τῶν σχέσεων Ἀγγλίας, Ἀργεντινῆς καὶ Χιλῆς—φωτογραφία δεικνύουσα καταυλισμὸν Ἀγγλικῆς χαρτογραφικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἀποστολῆς ἐπὶ τῆς νησῖδος Γκουντιὲρ τοῦ συμπλέγματος τῶν νήσων Φᾶλκλαντ, περὶ ὧν ἡ μεταξὺ τῶν τριῶν χωρῶν διένεξις

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ο ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Πραγματοποιεῖ τὰς τεχνικὰς καὶ δημοσιογραφικάς του τελειοποιήσεις

*

6, 8, 16 ΣΕΛΙΔΕΣ

Εὐρωπαϊκὴ ἐμφάνισις

Μιὰ ἱστορικὴ ἡμέρα τῆς Ἠπείρου

Τὰ Ἰωάννινα ἑώρτασαν χθὲς τὴν ἐπέτειον ἀπελευθερώσεώς των

Συγκινητικαὶ ἐκδηλώσεις κατὰ τὴν παρέλασιν

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. (Ἰδ. τηλ)μα). — Ἐν μέσῳ πολεμικῆς ἀληθῶς ἀτμοσφαίρας καὶ μὲ ἐπιβλητικὴν μεγαλοπρέπειαν, ἑωρτάσθη σήμερον (χθὲς) ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς ὑπῆρξεν ἄνευ προηγουμένου, αἱ ἐκδηλώσεις δὲ πατριωτισμοῦ, ἐδημιούργησαν ἀτμόσφαιραν ἀπεράντου συγκινήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας.

Παρέστησαν ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων καὶ ὀργανισμῶν, οἱ προϊστάμενοι δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀντιπροσωπεῖαι σωματείων καὶ ὀργανώσεων μετὰ τῶν σημαιῶν των, τὰ θύματα πολέμου, οἱ πρόσκοποι, οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων κλπ.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ Δήμαρχος Ἰωαννίνων κ. Δ. Βλαχλείδης, ἐξεφώνησε θαυμάσιον πανηγυρικόν, τονίσας μεταξὺ ἄλλων, ὅτι οἱ Ἠπειρῶται καὶ μετ' αὐτῶν σύμπας ὁ Ἑλληνισμός, εἶναι ἀδύνατον νὰ παραμείνουν ἀπαθεῖς θεαταὶ τῆς ἐρημώσεως καὶ τῆς καταστροφῆς τῆς προσφιλοῦς Βορ. Ἠπείρου, οὐδὲ θὰ κωφεύσουν εἰς τὴν κραυγὴν τῆς φρικης καὶ ἀπογνώσεως ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τοὺς πέραν τῆς Κακαβιᾶς δεινοπαθοῦντας ἀδελφούς. «Οἱ Ἠπειρῶται, ἐτόνισε, γνωρίζουν καὶ θὰ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον των πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ στενάζοντος ὑπὸ τὸ βδελυρὸν πέλμα τῶν Ἀλβανῶν ἠπειρωτικοῦ τμήματος».

Ἐπηκολούθησε θεαματικὴ παρέλασις τῆς μαθητιώσης νεολαίας, τῶν θυμάτων πολέμου καὶ τῶν προσκόπων, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας καὶ ἐν μέσῳ φρενίτιδος ἐνθουσιασμοῦ, προκαλοῦντος πραγματικὸν ρῖγος, παρήλασαν τὰ στρατιωτικὰ τμήματα.

Προηγοῦντο τρεῖς τρίχρωμοι οὐλαμοὶ ἐφίππων καὶ ἠκολούθει εἰς ἄψογον ἐμφάνισιν καὶ ἐπιβλητικότητα οἱ ἄνδρες τῆς Β' Ἴλης τοῦ 9ου Συντάγματος τεθωρακισμένων,τῶν ὁποίων προυξένησεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἡ ρυθμικὴ περιστροφὴ τῶν πυργίσκων τῶν τηλεβόλων των. Τὴν ὅλην παρέλασιν ἔκλεινον οἱ εὐσταλεῖς καὶ πάνοπλοι ἄνδρες τῶν Λόχων Ὀρεινῶν Καταδρομῶν (Λ. Ο. Κ.) καὶ τοῦ ἀρτιωτάτου Σώματος Διαβιβάσεων.

Ἡ συγκίνησις τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν παρέλασιν τῶν στρατιωτικῶν τμητάτων, ἐξέσπα διαρκῶς εἰς φρενιτιώδεις ἐκδηλώσεις καὶ χειροκροτήματα, ὑπῆρξε δὲ χαρακτηριστικὸν τὸ θέαμα λευκοκώμμου ἀνταρτοπλήκτου γραίας, ἥτις δακρύουσα, ηὐχήθη κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν ἀνδρῶν μὲ στεντορίαν φωνήν : «Νὰ μοῦ ζήσετε, παιδιά μου, καὶ νὰ νικήσετε».

ΜΙΧ. ΜΑΝΟΣ

Ὑπὸ νέαν προοπτικήν...

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΪΤΑΛΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀλ. Γ. Πὼπ

ΡΩΜΗ, Φεβρουάριος.— Μέσα εἰς τὴν γενικὴν ἐξέλιξιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων, μὲ τὴν Πανσλαυϊστικὴν ἀπειλήν, ὁλονὲν αὐξανομένην, πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς λεκάνης τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, μὲ τὴν πίεσιν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ὑποβοηθουμένης ἀπὸ τοὺς δορυφόρους της, νὰ ὀγκοῦται πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, εἶναι ἄξιον ἐνδιαφέροντος τὸ πρόβλημα τοῦ μέλλοντος τῶν Ἑλληνοϊταλικῶν σχέσεων. Ἤδη, ἀπὸ δύο καὶ πλέον μηνῶν, διπλωματικῶς τοὐλάχιστον, αἱ σχέσεις αὐταί, ἔπειτα ἀπὸ ἀναγκαστικὴν διακοπὴν ὀκτὼ ὁλοκλήρων ἐτῶν, ἔχουν ἀνανεωθῆ. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν δύο πρώην ἐχθρικῶν χωρῶν, οἱ κ. κ. Ρικόττι εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ Καφάλης εἰς τὴν Ρώμην, παλαιοὶ καὶ δεδοκιμασμένοι διπλωμάται, προσπαθοῦν, μέσα εἰς τὸ πλαίσιον ἀμφιβολιῶν, νὰ μεταβάλουν τοὺς φιλικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶνδύο χωρῶν, ἀπὸ ἁπλᾶ τυπικὰ δεδομένα, εἰς μίαν οὐσιαστικὴν πραγματικότητα.

Καὶ τὸ ἐρώτημα προβάλλει εὐθὺς ἀμέσως: Ποία ἄραγε εἶναι ἡ συμβολὴ εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν ἐπισήμων ἐκπροσώπων, τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ, ἀφ' ἑτέρου λαοῦ; Ποῖα εἶναι τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα τρέφουν πρὸς ἄλληλα, τὰ δύο πρώην ἀντίπαλα κράτη,σήμερον, μετὰ τὴν «θλιβερὰν παρένθεσιν» ἑνὸς πολέμου, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν ἐπιτεθεῖσαν Ἰταλίαν θὰ μείνη ὡς στίγμα μιᾶς φρικτῆς δοκιμασίας διὰ τὴν καταληφθεῖσαν ἀπὸ τὸν ἡττηθέντα ἀντίπαλον, Ἑλλάδα, ἔπειτα ἀπὸ ὀκτὼ μηνῶν πανένδοξον καὶ ἡμιθεϊκὴν ἐποποιΐαν εἰς τὰ βουνὰ τῆς Βορείου Ἠπείρου;

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀντιλαμβάνεται εὐθὺς ἀμέσως, πᾶς τις ἐπισκεπτόμενος σήμερον τὴν Ἰταλίαν, εἶναι τὸ αἴσθημα τοῦ σεβασμοῦ, διὰ κάθε τι τὸ ὁποῖον εἶναι Ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον ἐνθυμίζει τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Ἰταλοὶ ἴσως εἰς τὸ βάθος τῆς καρδιᾶς των νὰ αἰσθάνωνται κάποιαν πικρίαν διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ χώρα των, Δύναμις Μεσογειακή 40 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων κατοίκων, ἡττήθη κατὰ τόσον συντριπτικὸν διὰ τὴν ἰσχύν της τρόπον, εἰς τὴν Βόρειον Ἤπειρον. Οἱ Ἰταλοὶ ὅμως δὲν λησμονοῦν κάτι ἄλλο. Κάτι τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν πεμπτουσίαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, τὴν μεγαλυτέραν ἀρετὴν αὐτῆς. Τὸν ἱπποτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὄχι μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἑλληνο-Ἰταλικοῦ πολέμου, ὅτε αἱ ὁμάδες τῶν ρακενδύτων στρατιωτῶν τοῦ Φασιστικοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ ἀντὶ λοιδωριῶν ἀπὸ τὸν δεινοπαθοῦντα, ἐξ αἰτίας των, λαὸν τῆς Ἑλλάδος, ἐδέχοντο σιγαρέτα καὶ πορτοκάλλια καὶ θαλπωρήν, ἀλλὰ καὶ ἀργότερον, ἐν μέσῃ Γερμανικῇ κατοχῇ, ὅταν μὲ τὴν συνθηκολόγησιν τῆς Ἰταλίας, νέαι σωρεῖαι αἰχμαλώτων Ἰταλῶν, ἐλάμβανον τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως τῆς Χιτλερικῆς τυραννίας, ὑπὸ τὰ βλέμματα συμπαθείας καὶ συμπονοίας θὰ ἔλεγε κανεὶς τῶν Ἑλλήνων.

— Ποτὲ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω— μοῦ ἔλεγεν ἕνας νεαρὸς δικηγόρος ἀπὸ τὸ Μιλᾶνον—αὐτὸ τὸ αἴσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης, ποὺ ἔννοιωσα τὸ 1943 ὅταν μὲ ἐπῆραν αἰχμάλωτο στὴν Ἀθήνα οἱ Γερμανοὶ καὶ μὲ μετέφεραν στὴν Αὐστρία. Τότε, καθὼς προχωρούσαμε ἀπὸ τὴν Ὁμόνοια πρὸς

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΚΥΡΩΝ

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ κ. ΣΤΡΑΤΣΕ'Υ' ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ ΑΓΡΙΩΣ

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΕΞΑΙΡΕΤΑ ΙΠΠΟΤΙΚΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, (Ἰδ. ὑπηρ.).— Ἑπτακόσιαι γυναῖκες ἐξέλεξαν ὡς στόχον ἀγρίας ἐπιθέσεώς των τὸν Ἄγγλον ὑπουργὸν τοῦ Ἐπισιτισμοῦ κ. Στράτσεϋ, ὅταν οὗτος πρό τινων ἡμερῶν ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν συνεδριάσεως τῆς Ἑνώσεως τῶν Οἰκοκυρῶν τῆς Σκωτίας εἰς τὸ Ντάντη, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐξ ἄλλου ἡ ἰδιαιτέρα του ἐκλογικὴ περιφέρεια.

Αἱ μαχητικαὶ Σκωτίδες ἐβομβάρδισαν ἐν ἀρχῇ τὸν ὑπουργὸν μὲ σωρείαν ἐρωτήσεων, τὸν ἀπεδοκίμαζαν ὅμως ἀγρίως κάθε φορὰν ποὺ ἀπήντα εἰς ταύτας καὶ ἐπανειλημμένως ἐξέσπα ἀληθὲς πανδαιμόνιον, τοῦ θορύβου παρεμποδίζοντος τὸν κ. Στράτσεϋ νὰ συνεχίση τὴν ὁμιλίαν του.

Ἀφορμὴν εἰς τὰς ἐχθρικὰς αὐτὰς ἐκδηλώσεις ἔδωσαν, τὸ μὲν ἡ ἀπὸ καιροῦ σοβοῦσα, μεταξὺ τῶν γυναικῶν ἰδιαιτέρως, δυσφορία διὰ τοὺς περιορισμοὺς καὶ τὰς ἐλλείψεις τροφίμων τὸ δὲ δήλωσις τοῦ κ. Στράτσεϋ ὅτι ἡ ὑγεία τῶν ἐνηλίκων εἰς τὸ Ντάντη ἦτο πολὺ καλυτέρα, παρὰ πρὸ τοῦ πολέμου.

Τελικῶς, ἡ συνεδρίασις διεκόπη θορυβωδῶς, ὁ δὲ ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ἀληθὴς ἱππότης ἐν προκειμένῳ, ἀποχωρῶν ὑπὸ συνεχεῖς ἀποδοκιμασίας καὶ συριγμούς, [illegible]